

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (prvo vijeće)

7. listopada 2014.*

„Pristup dokumentima – Uredba (EZ) br. 1049/2001 – Upravni spis i konačna odluka Komisije o zabranjenom sporazumu, javna verzija te odluke – Uskraćivanje pristupa – Obveza provođenja konkretnog i pojedinačnog ispitivanja – Iznimka vezana uz zaštitu komercijalnih interesa trećeg – Iznimka vezana uz zaštitu svrhe istraga – Prevladavajući javni interes“

U predmetu T-534/11,

Schenker AG, sa sjedištem u Essenu (Njemačka), koji zastupaju C. von Hammerstein, B. Beckmann i C.-D. Munding, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Europske komisije, koju su zastupali, M. Kellerbauer, C. ten Dam i P. Costa de Oliveira, a potom M. Kellerbauer, P. Costa de Oliveira i H. Leupold, u svojstvu agenata,

tuženik,

koju podupiru

Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, sa sjedištem u Amsterdamu (Nizozemska), koji zastupa M. Smeets, odvjetnik,

Martinair Holland NV, sa sjedištem u Haarlemmermeeru (Nizozemska), koji zastupaju R. Wesseling i M. Bredenoord-Spoek, odvjetnici,

Société Air France SA, sa sjedištem u Roissy-en-Franceu (Francuska), koji zastupaju A. Wachsmann i S. Thibault-Liger, odvjetnici,

Cathay Pacific Airways Ltd, sa sjedištem u Queenswayu, Hong Kong (Kina), koji su zastupali B. Bär-Bouyssiére, odvjetnik, M. Rees, *solicitor*, D. Vaughan, *QC*, i R. Kreisberger, *barrister*, a potom M. Rees, *solicitor*, D. Vaughan, *QC*, i R. Kreisberger, *barrister*

Air Canada, sa sjedištem u Quebecu (Kanada), koji zastupaju J. Pheasant, *solicitor*, i C. Wünschmann, odvjetnik,

i

Lufthansa Cargo AG, sa sjedištem u Frankfurtu na Majni (Njemačka),

* Jezik postupka: njemački

i

Swiss International Air Lines AG, sa sjedištem u Baselu (Švicarska),

koje su zastupali, S. Völcker i E. Arsenidou, a potom S. Völcker i J. Orologas, odvjetnici,

intervenijenti,

povodom zahtjeva za poništenje Odluke Komisije od 3. kolovoza 2011. o uskraćivanju pristupa upravnom spisu Odluke C (2010) 7694 *finale* (predmet COMP/39.258 – Zračni prijevoz tereta), u cjelovitoj verziji te odluke i njezinoj javnoj verziji,

OPĆI SUD (prvo vijeće),

u sastavu: H. Kanninen (izvjestitelj), predsjednik, I. Pelikánová i E. Buttigieg, suci,

tajnik: K. Andová, administratorica,

uzimajući u obzir pisani postupak i nakon rasprave održane 21. ožujka 2014.,

donosi sljedeću

Presudu

Činjenice

- 1 Dana 9. studenoga 2010. Europska komisija donijela je Odluku C (2010) 7694 *finale* (predmet COMP/39.258 – Zračni prijevoz tereta) o postupku primjene članka 101. UFEU-a (u daljnjem tekstu: odluka o zračnom prijevozu tereta). U toj odluci, donesenoj na temelju članka 7. Uredbe Vijeća (EZ) br. 1/2003 od 16. prosinca 2002. o provedbi pravila o tržišnom natjecanju koja su propisana člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL 2003, L 1, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 165.), Komisija je utvrdila da je više poduzetnika povrijedilo članak 101. stavak 1. UFEU-a sudjelovanjem u zabranjenom sporazumu na svjetskoj razini u zračnom prijevozu tereta (u daljnjem tekstu: zabranjeni sporazum o zračnom prijevozu tereta) u Europskom gospodarskom prostoru (EGP) te je tim poduzetnicima izrekla novčane kazne u visini od 799.445.000 eura.
- 2 Dana 21. travnja 2011. tužitelj, poduzeće za logističke usluge Schenker AG, Komisiji je podnio zahtjev za pristup, kao prvo, cjelovitom spisu postupka koji je doveo do donošenja odluke o zračnom prijevozu tereta (u daljnjem tekstu: spis o zračnom prijevozu tereta), podredno, cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta i, još podrednije, javnoj verziji te odluke, na temelju Uredbe (EZ) 1049/2001 Europskog parlamenta i Vijeća od 30. svibnja 2001. o javnom pristupu dokumentima Europskog parlamenta, Vijeća i Komisije (SL L 145, str. 43.) [neslužbeni prijevod]. Tužitelj u svojem zahtjevu ističe da ima poseban interes za uvid u te dokumente u mjeri u kojoj su dva adresata odluke o zračnom prijevozu tereta protiv njega podnijela tužbu nizozemskom sudu kojom se zahtijeva da se utvrdi da mu nisu dužni isplatiti naknadu štete zbog povrede prava tržišnog natjecanja.
- 3 Dopisom od 25. svibnja 2011. Komisija je odbila taj zahtjev.
- 4 Dana 15. lipnja 2011. tužitelj je, na temelju članka 7. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001, podnio ponovni zahtjev kojim se traži da Komisija preispita svoj stav (u daljnjem tekstu: ponovni zahtjev).

- 5 Dopisom od 3. kolovoza 2011. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) Komisija je odbila ponovni zahtjev.
- 6 U pobijanoj odluci Komisija je prije svega ograničila doseg ponovnog zahtjeva. Komisija je navela da on ima isti cilj kao i prvotni zahtjev (odjeljak 2. podstavak treći pobijane odluke).
- 7 Nadalje, Komisija je, s jedne strane, zasebno ispitala zahtjeve za pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta i, s druge strane, zahtjev za pristup javnoj verziji te odluke (vidjeti odjeljak 2. podstavak četvrti prve i druge alineje pobijane odluke).
- 8 Kad je riječ o zahtjevima za pristup, redom, spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta, Komisija je, kao prvo, navela da joj odredbe Uredbe br. 1/2003 kao i Uredbe Komisije (EZ) br. 773/2004 od 7. travnja 2004. o postupcima koje Komisija vodi na temelju članka [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a] (SL L 123, str. 18.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 1., str. 298.) zabranjuju otkrivanje podataka prikupljenih tijekom istrage o primjeni članka 101. UFEU-a ili članka 102. UFEU-a (u daljnjem tekstu: istraga u području tržišnog natjecanja). Komisija je smatrala da se ta zabrana ne može zaobići na osnovi Uredbe br. 1049/2001 i da je njezin cilj zaštita sustava primjene pravila o tržišnom natjecanju kao i interes predmetnih poduzetnika da se podaci koje su dostavili Komisiji i povjerljivi podaci ne otkrivaju. Nadalje, Komisija je smatrala da se opća pretpostavka o povjerljivosti također primjenjuje na „dokumente u koje je [tužitelj] zatražio uvid“ (odjeljak 3.1. pobijane odluke).
- 9 Kao drugo, Komisija je navela da je protiv odluke o zračnom prijevozu tereta bilo podneseno nekoliko tužbi za poništenje povodom kojih su u tijeku postupci pred Općim sudom, tako da se istraga povodom koje je donesena ta odluka (u daljnjem tekstu: istraga o zračnom prijevozu tereta) ne može smatrati konačno zaključenom. Prema Komisijinu mišljenju, ne može se isključiti da u sudskom postupku o zakonitosti Komisijine odluke Opći sud od nje zatraži predočenje dokumenata iz njezina spisa. Komisija je navela da bi otkrivanje tih dokumenata moglo omesti predmetni sudski postupak. Komisija je također smatrala da, ovisno o ishodu postupaka koji su u tijeku pred Općim sudom, njoj može biti naloženo ponovno otvaranje istrage o zračnom prijevozu tereta. Stoga bi otkrivanje „traženih dokumenata“ ograničilo Komisijinu sposobnost donošenja nove odluke slobodnu od vanjskih utjecaja i ugrozilo ciljeve njezine istrage (odjeljak 3.2. prvi podstavak pobijane odluke).
- 10 Nadalje, Komisija je smatrala da poduzetnici koji su dostavili podatke u okviru istrage u području tržišnog natjecanja imaju legitimno očekivanje da se ti podaci neće otkriti, osim u slučaju odluke o dovršetku istrage s izbrisanim poslovnim tajnama i drugim povjerljivim podacima. Komisija je navela da su „dokumenti na koje se odnosi [ponovni zahtjev]“ „dokumenti o imunitetu i oslobađanju odnosno smanjenju kazni“, dokumenti prikupljeni tijekom nadzora, zahtjevi za informacijama, odgovori na te zahtjeve, obavijesti o utvrđenim činjenicama, odgovori na te obavijesti o utvrđenim činjenicama i interni Komisijini dokumenti. Komisija je istaknula da bi objavljivanje takvih dokumenata, unatoč jamstvima o povjerljivosti predviđenima uredbama br. 1/2003 i 773/2004, lišila ta jamstva njihove biti i potaknulo poduzetnike protiv kojih se vode kasnije istrage da svoju suradnju svedu na najnižu moguću mjeru, što bi Komisiju spriječilo u učinkovitom provođenju propisa o tržišnom natjecanju (odjeljak 3.2. podstavci drugi do šesti pobijane odluke).
- 11 Komisija je na temelju prethodno navedenog zaključila da se na „te dokumente“ u potpunosti odnosi izuzeće predviđeno člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001, koje se temelji na zaštiti svrhe nadzora, istraga i revizije (odjeljak 3.2. podstavak sedmi pobijane odluke).
- 12 Kao treće, Komisija je navela da „traženi dokumenti“ sadrže komercijalno osjetljive podatke čije bi otkrivanje ugrozilo zaštitu komercijalnih interesa predmetnih poduzetnika u smislu članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001. Komisija je smatrala da ne može podrobnije navesti sadržaj tih podataka a da im djelomično ne otkrije sadržaj i time liši učinka izuzeće koje se temelji na toj odredbi (odjeljak 3.3. pobijane odluke).

- 13 Kao četvrto, Komisija je navela su neka tijela za tržišno natjecanje iz trećih zemalja objavila odluke o zabranjenom sporazumu o zračnom prijevozu tereta od kojih su neke priložene ponovnom zahtjevu. Komisija je, međutim, zaključila, suprotno onomu što je tužitelj tvrdio u tom zahtjevu, da to ne mijenja potrebu da se zaštite spis o zračnom prijevozu tereta i cjelovita verzija odluke o zračnom prijevozu tereta (odjeljak 3.4.1. pobijane odluke).
- 14 Kao peto, Komisija je smatrala, suprotno onomu što je tvrdio tužitelj u ponovnom zahtjevu, s jedne strane, da nije potrebno provesti pojedinačnu analizu svakog dokumenta u pogledu kojega je pristup bio uskraćen, u mjeri u kojoj je sudskom praksom dopušteno pretpostaviti da su svi povjerljivi, i, s druge strane, da donošenje odluke o zračnom prijevozu tereta ne znači konačno zatvaranje istrage o zračnom prijevozu tereta (odjeljak 3.4.2. pobijane odluke).
- 15 Kao šesto, Komisija je navela da se na „predmetne dokumente“ u potpunosti odnosi izuzeće iz članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 i da se stoga nije mogao odobriti djelomičan pristup tim dokumentima (odjeljak 4. pobijane odluke).
- 16 Kao sedmo, Komisija je navela da, u skladu s člankom 4. stavkom 2. posljednjim dijelom rečenice Uredbe br. 1049/2001, izuzeća iz prethodne točke treba zanemariti ako za otkrivanje postoji prevladavajući javni interes. Ipak, Komisija je utvrdila da ponovni zahtjev ne sadrži argumente kojima bi se dokazalo postojanje takvog interesa (odjeljak 5. pobijane odluke).
- 17 Kad je riječ o zahtjevu za pristup javnoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta, Komisija je navela da se takva verzija upravo priprema. Komisija je istaknula da, s jedne strane, priprema javne verzije odluke o primjeni članka 101. UFEU-a u području zabranjenih sporazuma dugo traje i, s druge strane, da s predmetnim poduzetnicima vodi razgovore o dijelovima odluke o zračnom prijevozu tereta koje treba isključiti iz javne verzije te odluke. Naposljetku, Komisija je navela da je, s obzirom na to da ta odluka još ne postoji, tužiteljev zahtjev za pristup bespredmetan. Ipak, Komisija se obvezala poslati tužitelju takvu verziju čim bude dovršena (odjeljak 2. podstavak četvrti druga alineja pobijane odluke).

Postupak i zahtjevi stranaka

- 18 Tužbom podnesenom tajništvu Općeg suda 10. listopada 2011. tužitelj je pokrenuo ovaj postupak.
- 19 Aktima podnesenima tajništvu Općeg suda 13. i 16. siječnja 2012. Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG i Swiss International Air Lines AG zatražili su intervenciju u ovom predmetu u potporu zahtjevima Komisije. Zahtjevi su prihvaćeni rješenjem predsjednika šestog vijeća Općeg suda od 24. travnja 2012.
- 20 Budući da se sastav vijeća Općeg suda izmijenio, sudac izvjestitelj raspoređen je u prvo vijeće, kojemu je stoga ovaj predmet dodijeljen.
- 21 Dana 16. siječnja 2014. Opći sud, u okviru mjera upravljanja postupkom propisanih člankom 64. svojeg Poslovnika, strankama je u pisanom obliku postavio neka pitanja te su stranke u određenom roku udovoljile tom zahtjevu.
- 22 Opći sud (prvo vijeće) odlučio je, na temelju izvještaja suca izvjestitelja, otvoriti usmeni postupak. Saslušana su izlaganja stranaka i odgovori stranaka na pitanja koja je Opći sud postavio na ročištu za raspravu održanom 21. ožujka 2014.
- 23 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:
  - poništi pobijanu odluku;

- naloži Komisiji snošenje troškova.
- 24 Komisija od Općeg suda zahtijeva da:
  - odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 25 Koninklijke Luchtvaart Maatschappij, Martinair Holland, Société Air France, Air Canada, Lufthansa Cargo i Swiss International Air Lines od Općeg suda zahtijevaju da:
  - odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 26 Cathay Pacific Airways od Općeg suda zahtijeva da odbije tužbu.

Pravo

Uvodna očitovanja o sadržaju pobijane odluke

- 27 Najprije treba napomenuti da iz gornjih točaka 2. i 6. proizlazi da ponovni zahtjev sadrži tri zahtjeva za pristup dokumentima, prvi, koji se odnosi na spis o zračnom prijevozu tereta, istaknut prvenstveno, drugi, koji se odnosi na cjelovitu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta, istaknut podredno, i treći, koji se odnosi na javnu verziju te odluke, istaknut još podrednije.
- 28 Komisija je odbila treći zahtjev s obrazloženjem koje se razlikuje od onoga za odbijanje prvih dvaju zahtjeva. Komisija je to učinila u uvodnom odjeljku odluke, posvećenom osobito ograničenju dosega ponovnog zahtjeva (odjeljak 2. pobijane odluke).
- 29 U istom tom uvodnom odjeljku Komisija je navela da će obrazloženje za odbijanje prvih dvaju zahtjeva iz gornje točke 27. iznijeti u sljedećim odjeljcima pobijane odluke.
- 30 Međutim, u tim sljedećim odjeljcima, to jest odjeljcima 3. do 5. pobijane odluke, Komisija nije ni ispitala ni odvojeno spomenula prva dva zahtjeva za pristup iz gornje točke 27. Stoga obrazloženje koje je Komisija iznijela u tim odjeljcima treba tumačiti, koliko je to moguće, tako da se istodobno odnosi na zahtjev za pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i na zahtjev za pristup cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta.
- 31 Nadalje, treba istaknuti da, iako je Komisija jasno odbila te zahtjeve na temelju izuzeća iz članka 4. stavka 2. prve i druge alineje Uredbe br. 1049/2001, koji se, redom, temelje na zaštiti komercijalnih interesa i zaštiti svrhe istraga, ona je također dvaput spomenula zaštitu sudskog postupka i da bi otkrivanje dokumenata kao što su oni na koje se odnose tužiteljevi zahtjevi za pristup moglo omesti te postupke (vidjeti odjeljak 3.1. sedmi podstavak i odjeljak 3.2. prvi podstavak pobijane odluke).
- 32 Tužitelj i neki intervenijenti stoga su u svojim podnescima iznijeli nekoliko argumenata koji se odnose na pitanje bi li zatraženi pristup mogao ugroziti zaštitu sudskog postupka, u smislu članka 4. stavka 2. druge alineje Uredbe br. 1049/2001. Međutim, tužitelj nije istaknuo tužbeni razlog za poništenje pobijane odluke koji se temelji na povredi te odredbe i Komisija pred Općim sudom nije tvrdila da se pobijana odluka djelomično temelji na njoj.

- 33 U vezi s tim treba smatrati da, iako je u pobijanoj odluci spomenula zaštitu sudskog postupka, Komisija je odbijanje zahtjeva za pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta temeljila samo na izuzećima propisanim člankom 4. stavkom 2. prvom i trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001, koja se redom temelje na zaštiti komercijalnih interesa i zaštiti svrhe istraga, a ne na izuzeću propisanom člankom 4. stavkom 2. drugom alinejom te uredbe.
- 34 U odjeljku 3.2. sedmom podstavku, odjeljku 3.3. petom podstavku i odjeljku 4. pobijane odluke Komisija je samo formalno zaključila da se na zatražene dokumente odnose izuzeća propisana člankom 4. stavkom 2. prvom i trećom alinejom Uredbe br. 1049/2001. Nadalje, u odjeljku 5. desetom podstavku pobijane odluke Komisija je, kao rezultat odvagivanja između javnog interesa otkrivanja zatraženih dokumenata i interesa zaštićenih izuzećima primijenjenima u pobijanoj odluci, koje je bila dužna provesti na temelju članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice te iste uredbe, smatrala da je prevladavajući interes onaj koji se temelji na zaštiti komercijalnih interesa i zaštiti svrhe istraga. Naposljetku treba napomenuti da Komisija na raspravi nije tvrdila da se pobijana odluka temelji na članku 4. stavku 2. drugoj alineji Uredbe br. 1049/2001.
- 35 Stoga treba ispitati tužbene razloge koje je tužitelj istaknuo u prilog tužbi.

Meritum

Uvodna očitovanja

- 36 Tužitelj u prilog tužbi u biti ističe pet tužbenih razloga koji se mogu podijeliti u dvije skupine.
- 37 Prvom skupinom tužbenih razloga tužitelj osporava pobijanu odluku Komisije u dijelu u kojem je Komisija odbila njegove zahtjeve za pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta. Ta skupina tužbenih razloga obuhvaća prva četiri tužbena razloga. Prvi tužbeni razlog temelji se na tome da je Komisija propustila provesti konkretno i pojedinačno ispitivanje spisa o zračnom prijevozu tereta. Drugi i treći tužbeni razlog temelje se na povredi članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001 jer Komisija nije obrazložila tvrdnju da bi otkrivanje spisa o zračnom prijevozu tereta i otkrivanje cjelovite verzije odluke o zračnom prijevozu tereta moglo ugroziti zaštitu komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe (drugi tužbeni razlog) ili zaštitu svrhe istraga (treći tužbeni razlog). Naposljetku, četvrti tužbeni razlog temelji se na povredi članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice Uredbe br. 1049/2001, zbog prevladavajućeg javnog interesa koji opravdava otkrivanje tih dokumenata.
- 38 Druga skupina sadrži peti tužbeni razlog. Taj se tužbeni razlog, istaknut podredno, u biti temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 jer Komisija tužitelju nije odobrila djelomični pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i nije mu dostavila javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta.
- 39 Treba istaknuti da institucija Europske unije može kumulativno uzeti u obzir više razloga za odbijanje iz članka 4. Uredbe br. 1049/2001 radi ocjene zahtjeva za pristup dokumentima koje drži (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 28. lipnja 2012., Komisija/Éditions Odile Jacob, C-404/10 P, t. 113. i 114.).
- 40 Stoga, kako je to istaknuto u gornjim točkama 27. do 35., Komisija je u ovom slučaju smatrala da su spis o zračnom prijevozu tereta i cjelovita verzija odluke o zračnom prijevozu tereta obuhvaćeni izuzećem propisanim člankom 4. stavkom 2. prvom alinejom Uredbe br. 1049/2001, koje se odnosi na zaštitu komercijalnih interesa, i izuzećem propisanim člankom 4. stavkom 2. trećom alinejom iste uredbe, koje se odnosi na zaštitu svrhe istraga, nadzora i revizije institucija Unije.
- 41 Što se tiče javne verzije odluke o zračnom prijevozu tereta, Komisija nije smatrala da se na nju odnosi izuzeće od prava na pristup dokumentima, već je samo ustvrdila da takva verzija još ne postoji i da će je poslati tužitelju čim bude dovršena.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi obveze konkretnog i pojedinačnog ispitivanja dokumenata koji su dio spisa o zračnom prijevozu tereta

- 42 Najprije treba podsjetiti na to da, na temelju članka 255. stavaka 1. i 2. UEZ-a, svaki građanin Unije i svaka fizička ili pravna osoba s boravištem ili sjedištem u državi članici ima pravo pristupa dokumentima institucija Europske unije podložno načelima i uvjetima koji su utvrđeni u skladu s redovnim zakonodavnim postupkom. Uredba br. 1049/2001 za cilj ima javnosti dodijeliti najšire moguće pravo pristupa dokumentima institucija. Iz te uredbe također slijedi da to pravo na pristup unatoč tome podliježe nekim ograničenjima koja se temelje na razlozima javnog ili privatnog interesa, posebno iz članka 4., kojim se u tom smislu predviđa sustav izuzeća (presuda Suda od 27. veljače 2014., Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, C-365/12 P, t. 61.).
- 43 Na temelju izuzeća na koja se poziva Komisija u pobijanoj odluci, to jest onih iz članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001, institucije Unije, osim ako za otkrivanje dokumenta postoji prevladavajući javni interes, uskraćuju pristup dokumentu kad njegovo otkrivanje ugrožava zaštitu komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe ili zaštitu svrhe nadzora, istraga i revizije tih institucija.
- 44 Iz toga slijedi da se sustav izuzeća predviđen člankom 4. temelji na uspostavljanju ravnoteže između suprotstavljenih interesa u danoj situaciji, to jest, s jedne strane, interesa kojima koristi otkrivanje predmetnih dokumenata i, s druge strane, onih koji bi bili ugroženi tim otkrivanjem. Odluka koja se donosi povodom zahtjeva za pristup dokumentima ovisi o tome koji interes mora prevladati u konkretnom slučaju (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 63.).
- 45 U ovom slučaju treba utvrditi da se na spis o zračnom prijevozu tereta i javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta odnosi svrha nadzora, istraga i revizije institucija Unije u smislu članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001. Informacije koje se nalaze u tim dokumentima Komisija je prikupila ili izložila u okviru istrage o primjeni članka 101. UFEU-a, čiji je cilj bio prikupljanje podataka i dokaza dostatnih za suzbijanje stvarnih djelovanja koja nisu u skladu s tom odredbom.
- 46 Osim toga, s obzirom na cilj postupka primjene članka 101. UFEU-a, koji se sastoji u provjeri djeluju li jedan ili više poduzetnika u tajnoj sprezi koja bi mogla značajno utjecati na tržišno natjecanje, Komisija u okviru jednog takvog postupka prikuplja komercijalno osjetljive informacije, posebice u vezi s komercijalnim strategijama uključenih poduzetnika, njihovim prodajnim iznosima, tržišnim udjelima ili komercijalnim odnosima, tako da pristup dokumentima u vezi s jednim takvim postupkom može ugroziti zaštitu komercijalnih interesa navedenih poduzetnika. Stoga su izuzeća koja se odnose na zaštitu komercijalnih interesa i na svrhu nadzora, istraga i revizije institucija Unije u ovom slučaju usko povezana (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 79. i presuda Općeg suda od 13. rujna 2013., Nizozemska/Komisija, T-380/08, t. 34.).
- 47 U svakom slučaju, kako bi se moglo opravdati uskraćivanje pristupa dokumentu, u načelu nije dovoljno da je taj dokument obuhvaćen aktivnošću ili interesom navedenim u članku 4. stavku 2. Uredbe br. 1049/2001, nego predmetna institucija mora također pružiti objašnjenja o tome na koji bi način pristup spomenutom dokumentu mogao konkretno i stvarno ugroziti interes zaštićen izuzećem predviđenim u tom članku. Ipak, toj je instituciji dopušteno odluke u tom smislu temeljiti na općim pretpostavkama koje se primjenjuju na određene kategorije dokumenata, s obzirom na to da se razmatranja slične vrste općenito mogu primjenjivati na zahtjeve za otkrivanje dokumenata iste naravi (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 64. i 65. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 35.).
- 48 Treba ispitati može li takva opća pretpostavka, kad je riječ o postupcima primjene članka 101. UFEU-a, proizlaziti iz odredaba uredbi br. 1/2003 i 773/2004, koje specifično uređuju pravo pristupa dokumentima iz spisa Komisije u vezi s tim postupcima.

- 49 U tom smislu treba napomenuti da uredbe br. 1/2003 i 773/2004 u tom pogledu imaju ciljeve različite od onih Uredbe br. 1049/2001 jer se njima želi osigurati poštovanje prava na obranu koje uživaju predmetne stranke i brzo rješavanje pritužbi, istodobno osiguravajući poštovanje profesionalne tajne u postupcima primjene članka 101. UFEU-a, a ne što je više moguće olakšati ostvarivanje prava na pristup dokumentima i promicanje dobre upravne prakse osiguravajući najveću moguću transparentnost procesa odlučivanja javnih tijela kao i informacija na kojima temelje njihove odluke (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 83. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 30.).
- 50 Suprotno tužiteljevoj tvrdnji prema kojoj, u slučaju suprotnosti između Uredbe br. 1049/2001 i drugog pravnog pravila Unije, odredbe te uredbe prevaguju, uredbe br. 1049/2001 i 1/2003 ne sadrže odredbu kojom se jednoj izričito daje prednost u odnosu na drugu. Stoga treba osigurati da se svaka od tih uredaba primjenjuje na način usklađen s onom drugom, čime se omogućuje njihova dosljedna primjena (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 84. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 31.).
- 51 Točno je da se pravo uvida u upravni spis u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a i pravo pristupa dokumentima institucija na temelju Uredbe br. 1049/2001 pravno razlikuju, ali činjenica je da ona vode do s funkcionalnog gledišta usporedive situacije. Neovisno o pravnoj osnovi na temelju koje je odobren, pristup spisu zainteresiranim strankama omogućuje dobivanje očitovanja i dokumenata koje su Komisiji podnijeli predmetni poduzetnici i treći (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 89. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 32.).
- 52 Međutim, člankom 27. stavkom 2. i člankom 28. Uredbe br. 1/2003 kao i člancima 6., 8., 15. i 16. Uredbe br. 773/2004 na restriktivan se način uređuje upotreba dokumenata iz spisa vezanog za postupak primjene članka 101. UFEU-a, ograničavajući pristup spisu na „stranke“ i na „podnositelje prigovora“ čiji prigovor Komisija namjerava odbiti, pod uvjetom neotkrivanja poslovnih tajni i drugih povjerljivih podataka poduzetnika kao i internih dokumenata Komisije i tijela za zaštitu tržišnog natjecanja država članica te pod uvjetom da se dokumenti koji su stavljeni na raspolaganje koriste isključivo u svrhu sudskog ili upravnog postupka za primjenu članka 101. UFEU-a (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 86. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 38.).
- 53 Iz toga slijedi da ne samo stranke u postupku primjene članka 101. UFEU-a nemaju pravo neograničenog pristupa dokumentima iz spisa Komisije već štoviše ni treći nemaju u okviru jednog takvog postupka pravo pristupa dokumentima spisa Komisije, uz iznimku podnositelja prigovora (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 87.).
- 54 Ta se razmatranja moraju uzeti u obzir u svrhu tumačenja članka 4. stavka 2. prve i treće alineje Uredbe br. 1049/2001. Doista, ako bi osobe koje nemaju pravo pristupa spisu na temelju uredbi br. 1/2003 i 773/2004 ili one koje u načelu imaju takvo pravo, ali ga nisu iskoristile ili im je pristup bio uskraćen mogle steći pristup dokumentima na osnovi Uredbe br. 1049/2001, sustav pristupa spisu uspostavljen uredbama br. 1/2003 i 773/2004 bio bi doveden u pitanje (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 88. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 40.).
- 55 U tim okolnostima treba utvrditi da opći pristup, na temelju Uredbe br. 1049/2001 dokumentima razmijenjenima, u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a, između Komisije i stranaka na koje se taj postupak odnosi ili trećih ugrozio bi ravnotežu koju je zakonodavac Unije želio osigurati uredbama br. 1/2003 i 773/2004, između obveze predmetnih poduzetnika da Komisiji dostave eventualno komercijalno osjetljive informacije i jamstva pojačane zaštite tako dostavljenih informacija Komisiji na temelju zahtjeva profesionalne i poslovne tajne, s druge strane (presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 90. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 39.).

- 56 Nadalje, treba ustvrditi, kad je riječ o informacijama koje je Komisija prikupila u okviru postupaka primjene članka 101. UFEU-a, na temelju svojih obavijesti o oslobađanju od kazni i smanjenju kazni u slučajevima kartela (redom, SL 2002, C 45, str. 3. i SL 2006, C 298, str. 11. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 62.)), da bi otkrivanje tih informacija moglo odvratiti potencijalne tražitelje oslobađanja odnosno smanjenja kazni od davanja izjava na temelju tih obavijesti. Doista, oni bi se mogli naći u manje povoljnom položaju od drugih poduzetnika koji su sudjelovali u zabranjenom sporazumu i nisu surađivali u istrazi ili su manje intenzivno surađivali (presuda Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 41.).
- 57 Posljedično, u svrhu tumačenja izuzeća predviđenih u članku 4. stavku 2. prvoj i trećoj alineji Uredbe br. 1049/2001, treba priznati, suprotno onome što tvrdi tužitelj, postojanje opće pretpostavke prema kojoj bi otkrivanje dokumenata koje je Komisija prikupila u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a, u načelu, ugrožavalo kako zaštitu svrhe nadzora, istraga i revizije institucija Unije tako i zaštitu komercijalnih interesa poduzetnika uključenih u jedan takav postupak (vidjeti u tom smislu presude Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 92. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 42.; vidjeti prema analogiji presudu Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 39. *supra*, t. 123.).
- 58 S obzirom na narav zaštićenih interesa u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a, zaključak iz prethodne točke nameće se neovisno o pitanju odnosi li se zahtjev za pristup na već okončan postupak ili na postupak koji je u tijeku. Objava osjetljivih informacija o komercijalnim aktivnostima uključenih poduzetnika može ugroziti zaštitu njihovih komercijalnih interesa, neovisno o postojanju postupka primjene članka 101. UFEU-a koji je u tijeku. Osim toga, mogućnost takve objave nakon okončanja tog postupka mogla bi utjecati na spremnost poduzetnika na suradnju dok je takav postupak u tijeku (presuda Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 43.; vidjeti prema analogiji presudu Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 39. *supra*, t. 124.).
- 59 Nadalje treba istaknuti da se, u skladu s člankom 4. stavkom 7. Uredbe br. 1049/2001, izuzeća koja se odnose na komercijalne interese ili osjetljive dokumente mogu primijeniti za razdoblje od 30 godina, čak i dulje ako je to potrebno (presuda Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 39. *supra*, t. 125.).
- 60 Naposljetku, gore spomenuta opća pretpostavka ne isključuje mogućnost dokazivanja da konkretni dokument, čije se otkrivanje zahtijeva, nije obuhvaćen tom pretpostavkom ili da postoji prevladavajući javni interes koji opravdava otkrivanje tog dokumenta na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 (presude Komisija/Éditions Odile Jacob, t. 39. *supra*, t. 126.; Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 100. i Nizozemska/Komisija, t. 46. *supra*, t. 45.).
- 61 S obzirom na prethodno navedeno, treba ustvrditi da, suprotno onomu što u biti tvrdi tužitelj, Komisija nije bila dužna provesti konkretno i pojedinačno ispitivanje dokumenata koji su sastavni dio spisa o zračnom prijevozu tereta.
- 62 Stoga prvi tužbeni razlog treba odbiti.

Drugi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. prve alineje Uredbe br. 1049/2001 jer je Komisija utvrdila da se na spis o zračnom prijevozu tereta i cjelovitu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta odnosi izuzeće od prava na pristup dokumentima koje se temelji na zaštiti komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe

- 63 Tužitelj tvrdi da Komisija nije obrazložila zašto bi pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta ugrozio zaštitu komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe. On podsjeća da se odluka o zračnom prijevozu tereta odnosi na razdoblje između prosinca 1999. i veljače 2006. Prema tužiteljevu mišljenju, svi komercijalni podaci više nisu aktualni niti podliježu zaštiti. Sama je Komisija u svojoj Obavijesti o pravilima uvida u spis u predmetima koji se vode prema

člancima [101. UFEU-a] i [102. UFEU-a], člancima 53., 54. i 57. Sporazuma o EGP-u i Uredbi Vijeća (EZ) br. 139/2004 (SL 2005, C 325, str. 7.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 4., str. 49.) kao opće pravilo navela da informacije koje su starije od pet godina više nisu povjerljive.

- 64 Komisija, koju podupiru intervenijenti, osporava tužiteljeve argumente.
- 65 Najprije treba napomenuti da je, s obzirom na navode iz gornje točke 57., Komisija mogla pretpostaviti da bi pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i javnoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta mogao ugroziti zaštitu komercijalnih poduzetnika na koje se odnosi istraga o zračnom prijevozu tereta. Stoga, suprotno onomu što u biti tvrdi tužitelj, Komisija u tom smislu nije morala navesti specifične razloge.
- 66 Nadalje, treba podsjetiti da se, kako proizlazi iz samog teksta članka 4. stavka 7. Uredbe br. 1049/2001 i kao što je to bilo istaknuto u sudskoj praksi (vidjeti gornju točku 59.), izuzeća iz te odredbe mogu primjenjivati za razdoblje od trideset godina, čak i dulje ako je to potrebno, kad je riječ osobito o izuzeću koje se temelji na zaštiti komercijalnih interesa.
- 67 U ovom slučaju sam tužitelj priznaje da se odluka o zračnom prijevozu tereta odnosi na razdoblje između prosinca 1999. i veljače 2006., što je razdoblje kraće od trideset godina prije donošenja pobijane odluke.
- 68 Ovaj tužbeni razlog stoga treba odbiti.

Treći tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. treće alineje Uredbe br. 1049/2001 jer je Komisija utvrdila da se na spis o zračnom prijevozu tereta i cjelovitu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta odnosi izuzeće od prava na pristup dokumentima koje se temelji na zaštiti svrhe istraga

- 69 Tužitelj tvrdi da je istraga o zračnom prijevozu tereta bila dovršena donošenjem pobijane odluke, unatoč nekim postupcima koji su u tijeku pred Općim sudom koji se odnose na tužbe za poništenje protiv odluke o zračnom prijevozu tereta. Stoga je, prema njegovu mišljenju, Komisija pogrešno pretpostavila da bi otkrivanje spisa o zračnom prijevozu tereta i cjelovite verzije odluke o zračnom prijevozu tereta moglo nanijeti štetu zaštiti svrhe istraga.
- 70 Tužiteljeve argumente treba odbiti, kako Komisija i intervenijenti pravilno ističu. Kao što je to navedeno u gornjoj točki 57., Komisija je mogla pretpostaviti da bi pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i odluci o zračnom prijevozu tereta mogao ugroziti zaštitu svrhe njezinih istraga.
- 71 Nadalje, treba naglasiti da je, kako je to istaknuo sam tužitelj, kada je Komisija donijela pobijanu odluku, bilo u tijeku nekoliko sudskih postupaka pred Općim sudom o zakonitosti odluke o zračnom prijevozu tereta, to jest predmeti *Air Canada/Komisija*, T-9/11, *Koninklijke Luchtvaart Maatschappij/Komisija*, T-28/11, *Japan Airlines/Komisija*, T-36/11, *Cathay Pacific Airways/Komisija*, T-38/11, *Cargolux Airlines/Komisija*, T-39/11, *Lan Airlines i Lan Cargo/Komisija*, T-40/11, *Singapore Airlines i Singapore Airlines Cargo PTE/Komisija*, T-43/11, *Deutsche Lufthansa i dr./Komisija*, T-46/11, *British Airways/Komisija*, T-48/11, *SAS Cargo Group i dr./Komisija*, T-56/11, *Air France KLM/Komisija*, T-62/11, *Air France/Komisija*, T-63/11 i *Martinair Holland/Komisija*, T-67/11, koji su trenutačno u tijeku pred Općim sudom.
- 72 Stoga treba ustvrditi da bi Komisiji moglo biti naloženo, ovisno o ishodu različitih sudskih postupaka iz prethodne točke, ponovno pokretanje aktivnosti radi eventualnog donošenja nove odluke (vidjeti u tom smislu presudu *Komisija/Éditions Odile Jacob*, t. 39. *supra*, t. 130.). Stoga se, suprotno onomu što tvrdi tužitelj, ne može smatrati da je istraga o zračnom prijevozu tereta bila konačno zaključena donošenjem pobijane odluke.

73 Iz prethodno navedenog proizlazi da ovaj tužbeni razlog treba odbiti.

Četvrti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice Uredbe br. 1049/2001 jer je za otkrivanje spisa o zračnom prijevozu tereta i otkrivanje cjelovite verzije odluke o zračnom prijevozu tereta postojao prevladavajući javni interes

– Uvodna očitovanja

74 Iz članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice Uredbe br. 1049/2001 proizlazi da institucije Unije ne uskraćuju pristup dokumentu kad za njegovo otkrivanje postoji prevladavajući javni interes, iako bi se tim otkrivanjem, kao u ovom slučaju, mogla ugroziti zaštita komercijalnih interesa fizičke ili pravne osobe ili zaštita svrhe nadzora, istraga i revizije institucija Unije.

75 U tom kontekstu, s jedne strane, treba uravnotežiti specifičan interes koji je potrebno zaštititi neobjavlivanjem dotičnog dokumenta i, s druge strane, opći interes davanja pristupa tom dokumentu, s obzirom na prednosti koje proizlaze, kao što to navodi uvodna izjava 2. Uredbe br. 1049/2001, iz pojačane otvorenosti, odnosno čvršćeg sudjelovanja građana u procesu odlučivanja kao i veće legitimnosti, učinkovitosti i odgovornosti administracije prema građanima u demokratskom sustavu (presuda Općeg suda od 21. listopada 2010., Agapiou Joséphidès/Komisija i EACEA, T-439/08, neobjavljena u Zborniku, t. 136.).

76 Kako je navedeno u gornjoj točki 16., Komisija je u pobijanoj odluci ustvrdila da ponovni zahtjev ne sadrži argumente kojima bi se dokazalo postojanje prevladavajućeg javnog interesa koji opravdava odobravanje tužiteljeva pristupa spisu o zračnom prijevozu tereta ili javnoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta.

77 Tužitelj tvrdi da je taj zaključak pogrešan. U tom smislu, on u biti iznosi četiri dijela tužbenog zahtjeva. Ti se dijelovi, kao prvo, temelje na postojanju prevladavajućeg javnog interesa za otkrivanje dokumenata o istrazi u području tržišnog natjecanja, kao drugo, potrebi otkrivanja dokumenata koji olakšavaju podnošenje tužbi za naknadu štete zbog povrede pravila o tržišnom natjecanju (u daljnjem tekstu: tužbe za naknadu štete), kao treće, temeljnoj značajci prava na pristup dokumentima i, kao četvrto, uzimanju u obzir svih prethodnih argumenata.

– Prvi dio, koji se temelji na postojanju prevladavajućeg javnog interesa za otkrivanje dokumenata o istrazi u području tržišnog natjecanja

78 Tužitelj tvrdi da je javni interes za otkrivanje dokumenata o zabranjenom sporazumu po prirodi stvari bitan, s obzirom na to da je u interesu građana da tržišna utakmica nije narušena. Tužitelj ističe da se zabranjeni sporazum o zračnom prijevozu tereta odnosi na gotovo cijeli važan gospodarski sektor te je taj zabranjeni sporazum bitno utjecao na funkcioniranje unutarnjeg tržišta i imao ozbiljne posljedice na velik broj tržišnih sudionika i javnost. Prema tužiteljevu mišljenju, taj javni interes opravdava otkrivanje spisa o zračnom prijevozu tereta i otkrivanje odluke o zračnom prijevozu tereta.

79 Tim argumentom, koji Komisija osporava, tužitelj se u biti poziva na postojanje prevladavajućeg javnog interesa u smislu članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice Uredbe br. 1049/2001 kako bi saznao razloge kojima se Komisija vodila pri donošenju odluka u području tržišnog natjecanja ili barem „bitnih“ odluka koje sustavno, s jedne strane, utječu na komercijalne interese predmetnih poduzetnika i, s druge strane, na interes koji se temelji na zaštiti svrhe istraga Komisije.

- 80 U tom smislu treba ustvrditi da javnost mora imati mogućnost saznanja o Komisijinu djelovanju u području tržišnog natjecanja kako bi, s jedne strane, dovoljno precizno utvrdila postupanja koja gospodarske subjekte mogu izložiti sankcijama i, s druge strane, shvatila Komisijinu praksu odlučivanja, što je ključno za funkcioniranje unutarnjeg tržišta, koje je bitno za sve građane Unije, bilo gospodarske subjekte bilo potrošače.
- 81 Stoga postoji prevladavajući javni interes da javnost može saznati za neke bitne elemente Komisijina djelovanja u području tržišnog natjecanja.
- 82 Međutim, suprotno onomu što tužitelj u biti tvrdi, postojanje tog javnog interesa ne obvezuje Komisiju da na osnovi Uredbe br. 1049/2001 odobri opći pristup svim informacijama prikupljenima u okviru postupka primjene članka 101. UFEU-a.
- 83 Treba podsjetiti da bi takav opći pristup mogao ugroziti ravnotežu, koju je zakonodavac Unije želio osigurati u Uredbi br. 1/2003, između obveze predmetnih poduzetnika da Komisiji dostave eventualno komercijalno osjetljive informacije i jamstva pojačane zaštite tako dostavljenih informacija Komisiji na temelju zahtjeva profesionalne i poslovne tajne (vidjeti gornju točku 55.).
- 84 Nadalje, treba napomenuti da iz uvodne izjave 6. Uredbe br. 1049/2001 proizlazi da interes javnosti za dobivanje uvida u dokument na temelju načela transparentnosti nema isti značaj ovisno o tome radi li se o dokumentu u upravnom postupku ili o dokumentu koji se odnosi na postupak u okviru kojeg institucija Unije djeluje kao zakonodavac (presuda Agapiou Joséphidès/Komisija i EACEA, t. 75. *supra*, t. 139.; u tom smislu vidjeti također presudu Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 91.).
- 85 S obzirom na navedeno, javni interes da se upozna Komisijina djelatnost u području tržišnog natjecanja sam po sebi ne opravdava ni otkrivanje spisa o istrazi ni otkrivanje cjelovite verzije donesene odluke u mjeri u kojoj ti dokumenti nisu potrebni za razumijevanje bitnih elemenata djelatnosti Komisije, kao što su to ishod postupka i razlozi kojima se rukovodila u svojem djelovanju. Komisija može osigurati dovoljno razumijevanje tog ishoda i tih razloga osobito objavljivanjem javne verzije predmetne odluke.
- 86 Takav zaključak ne može pobiti tužiteljev argument prema kojem je Komisija objavom javne verzije odluke o zabranjenom sporazumu samo ispunila posebnu obvezu, različitu od one koja proizlazi iz primjene Uredbe br. 1049/2001. Obvezujući ili neobvezujući karakter te objave nema nikakva utjecaja na pitanje zadovoljava li javni interes.
- 87 Zaključak iz gornje točke 85. ne pobija ni tužiteljev argument prema kojem do objave javne verzije odluke o zračnom prijevozu tereta još nije došlo godinu dana nakon njezina donošenja te bi se i dalje mogla odgađati zbog neslaganja predmetnih poduzetnika s Komisijom o pitanju informacija koje bi trebalo smatrati javnima.
- 88 U tom smislu dovoljno je napomenuti da će se pitanje je li Komisija bila dužna na zahtjev dostaviti javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta ispitati u okviru petog tužbenog razloga.
- 89 Stoga prvi dio četvrtog tužbenog razloga treba odbiti.
- Drugi dio, koji se temelji na potrebi otkrivanja dokumenata koji olakšavaju podnošenje tužbi za naknadu štete
- 90 Tužitelj ističe da su mu spis o zračnom prijevozu tereta i cjelovita verzija odluke o zračnom prijevozu tereta potrebni kako bi zadržao mogućnost dobivanja naknade štete koju je pretrpio. On podsjeća da je Komisija u svojoj Bijeloj knjizi od 2. travnja 2008. o tužbama za naknadu štete zbog povrede pravila Zajednice o zabranjenim sporazumima i zloporabi vladajućeg položaja [COM (2008) 165] [neslužbeni

prijevod] priznala da su tužbe za naknadu štete sredstvo za ponovnu uspostavu i promicanje nenarušenog tržišnog natjecanja i odvratanje od stvaranja novih zabranjenih sporazuma. Tužitelj stoga smatra da učinkovitost tih tužbi nema kao jedini učinak zaštitu pojedinačnih interesa, već ima funkciju javnog interesa koja se tiče opće prevencije, kao što je to priznato u sudskoj praksi. Prema tužiteljevu mišljenju, javni interes za održanje učinkovitog tržišnog natjecanja, s obzirom na činjenicu da je pristup dokumentima temeljno pravo, u ovom bi slučaju imao prevagu nad interesom članova zabranjenog sporazuma o zračnom prijevozu tereta da njihove komercijalne informacije budu zaštićene. U svakom slučaju, interesi članova zabranjenog sporazuma nisu legitimni s obzirom na nezakonitost njihovih postupaka.

- 91 Komisija, koju podupiru intervenijenti, osporava tužiteljevu argumentaciju.
- 92 Treba napomenuti da svatko ima pravo zahtijevati naknadu štete koja mu je nanesena povredom članka 101. UFEU-a. Takvo pravo doista osnažuje operativni karakter pravila Unije o tržišnom natjecanju, doprinoseći tako održanju učinkovitog tržišnog natjecanja u Uniji (vidjeti presudu Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 104. i navedenu sudsku praksu).
- 93 Ipak, takva općenita razmatranja ne mogu kao takva imati prednost pred razlozima kojima se opravdava odbijanje otkrivanja dokumenata o kojima je riječ (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 105.).
- 94 Doista, radi osiguravanja učinkovite zaštite prava na naknadu štete koje uživa podnositelj zahtjeva nije potrebno svaki dokument iz postupka primjene članka 101. UFEU-a dostaviti tom podnositelju zahtjeva zato što potonji namjerava podnijeti tužbu za naknadu štete, s obzirom na to da je malo vjerojatno da se tužba za naknadu štete mora temeljiti na svim dokazima koji se nalaze u spisu koji se odnosi na taj postupak (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 106.).
- 95 Stoga svatko tko želi dobiti naknadu štete pretrpljene zbog povrede članka 101. UFEU-a mora dokazati potrebu koju ima za pristupom bilo kojem dokumentu iz spisa Komisije kako bi potonja mogla, u svakom pojedinačnom slučaju, odvagnuti interese koji opravdavaju otkrivanje takvih dokumenata i njihovu zaštitu, uzimajući u obzir sve relevantne čimbenike u predmetu (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 107.).
- 96 U nepostojanju takve potrebe, interes za dobivanje naknade štete pretrpljene zbog povrede članka 101. UFEU-a ne može predstavljati prevladavajući javni interes u smislu članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001 (presuda Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 108.).
- 97 U ovom slučaju tužitelj ničim nije dokazao zbog čega bi bio potreban pristup dokumentima iz spisa o zračnom prijevozu tereta ili cjelovite verzije odluke o zračnom prijevozu tereta tako da prevladavajući javni interes opravdava njihovo otkrivanje na temelju članka 4. stavka 2. Uredbe br. 1049/2001.
- 98 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da ovaj dio tužbenog zahtjeva treba odbiti.
- Treći dio, koji se temelji na temeljnoj značajci prava na pristup dokumentima
- 99 Tužitelj tvrdi da je pravo na pristup dokumentima temeljno pravo čija zaštita ne služi isključivo pojedinačnom interesu njegova nositelja. Pravo Unije obilježava objektivna volja za poštovanjem temeljnih prava, zahtjev koji pripada u opći javni interes i koji treba uzeti u obzir pri primjeni Uredbe br. 1049/2001.

100 Tim argumentom tužitelj zapravo tvrdi da svaki zahtjev za pristup dokumentima, kao izraz temeljnog prava na transparentnost, predstavlja prevladavajući javni interes u smislu članka 4. stavka 2. posljednjeg dijela rečenice Uredbe br. 1049/2001. To bi imalo za posljedicu nemogućnost primjene izuzeća predviđenih člankom 4. stavkom 2. Uredbe br. 1049/2001, koja bi time postala bespredmetna.

101 Stoga ovaj dio tužbenog razloga treba odbiti kao neosnovan.

– Četvrti dio, koji se temelji na uzimanju u obzir svih prethodnih dijelova tužbenog razloga

102 Tužitelj tvrdi da, iako tri prethodna dijela tužbenog razloga pokazuju da postoji nekoliko javnih interesa koji, uzeti pojedinačno, opravdavaju pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta, opravdanje je još jasnije kad se ti interesi razmatraju zajedno.

103 S obzirom na odgovor na tri prethodna dijela tužbenog razloga, ovaj dio također treba odbiti.

104 Imajući u vidu sva prethodna razmatranja, četvrti tužbeni razlog treba odbiti

Peti tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 jer je Komisija tužitelju trebala odobriti djelomičan pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i poslati mu javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta

105 Ovaj tužbeni razlog može se podijeliti u dva dijela, koji se redom temelje na Komisijinoj obvezi, s jedne strane, da tužitelju odobri djelomičan pristup spisu o zračnom prijevozu tereta i, s druge strane, da mu pošalje javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta

106 Komisija, koju podupiru Air Canada i Société Air France, tvrdi da su ova dva dijela tužbenog razloga neosnovana.

– Prvi dio, koji se temelji na Komisijinoj obvezi da tužitelju odobri djelomičan pristup spisu o zračnom prijevozu tereta

107 Tužitelj tvrdi da je, čak i u slučaju da je odbijanje pristupa cjelovitom spisu o zračnom prijevozu tereta bilo opravdano, Komisija povrijedila članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 time što mu nije odobrila djelomičan pristup navedenom spisu.

108 U tom smislu dovoljno je podsjetiti da se na dokumente koji su dio spisa o zračnom prijevozu tereta odnosi opća pretpostavka iz gornje točke 57. i da nijedan prevladavajući javni interes ne opravdava njihovo otkrivanje. U tim okolnostima, u skladu s praksom Suda, ti dokumenti ne podliježu obvezi potpunog ili djelomičnog otkrivanja njihovog sadržaja (vidjeti u tom smislu presudu Komisija/Enbw Energie Baden-Württemberg, t. 42. *supra*, t. 134.).

109 Stoga ovaj dio tužbenog razloga treba odbiti.

– Drugi dio, koji se temelji na Komisijinoj obvezi da tužitelju dostavi javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta

110 Tužitelj tvrdi da je, čak i ako pretpostavimo da je Komisija mogla odbiti njegov zahtjev za pristup cjelovitoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta, ona trebala prihvatiti njegov zahtjev za pristup javnoj verziji te odluke, što Komisija osporava.

- 111 U tom smislu treba podsjetiti da, u skladu s člankom 4. stavkom 6. Uredbe br. 1049/2001, ako se samo na jedan dio zatraženog dokumenta odnosi jedno ili više izuzeća iz navedenog članka, drugi se dijelovi dokumenta otkrivaju. Prema sudskoj praksi Suda, ispitivanje djelomičnog pristupa dokumentu institucija Unije treba provesti s obzirom na načelo proporcionalnosti (vidjeti u tom smislu presudu Suda od 6. prosinca 2001., *Vijeće/Hautala*, C-353/99 P, Zb., str. I-9565., t. 27. i 28.).
- 112 Iz samog teksta odredbe navedene u prethodnoj točki proizlazi da je institucija dužna ispitati treba li odobriti djelomičan pristup dokumentima na koje se odnosi zahtjev za pristup, ograničavajući eventualno odbijanje samo na podatke na koje se odnose izuzeća iz članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001. Institucija mora odobriti takav djelomični pristup ako se cilj koji ona želi ostvariti kada uskraćuje pristup dokumentu može postići samim zacrnjivanjem odlomaka kojima se može ugroziti zaštita zaštićenog javnog interesa (presuda Općeg suda od 25. travnja 2007., *WWF European Policy Programme/Vijeće*, T-264/04, Zb., str. II-911., t. 50.; vidjeti također u tom smislu presudu *Vijeće/Hautala*, t. 111. *supra*, t. 29.).
- 113 Međutim, iz članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001 u vezi s člankom 4. stavkom 2. posljednjim dijelom rečenice te iste uredbe proizlazi da, kada prevladavajući javni interes iz te potonje odredbe opravdava otkrivanje dijela dokumenta, institucija Unije kojoj je podnesen zahtjev za pristup dužna je odobriti pristup tom dijelu.
- 114 Iz gornjih točaka 80. i 81. proizlazi da treba priznati da postoji prevladavajući javni interes da javnost može saznati za neke bitne elemente Komisijina djelovanja u području tržišnog natjecanja, što zahtijeva otkrivanje podataka koji omogućuju razumijevanje osobito ishoda postupka i razloga kojima se Komisija rukovodila u svojem djelovanju.
- 115 Kako bi se utvrdili podaci koji su u tom smislu potrebni, treba ustvrditi da, u skladu s člankom 30. stavcima 1. i 2. Uredbe br. 1/2003, Komisija je, uzimajući u obzir pravni interes poduzetnika na zaštitu tajnosti podataka koji se smatraju poslovnom tajnom, dužna objaviti odluke koje donosi na temelju članka 7. te uredbe, navodeći imena stranaka u postupku, bitne elemente iz sadržaja odluke te kazne ako su izrečene. S obzirom na potrebu usklađene primjene uredbi br. 1049/2001 i 1/2003 (vidjeti gornju točku 50.), Komisija na temelju Uredbe br. 1049/2001 ne može odbiti dostavu dokumenta koji je u svakom slučaju bila dužna objaviti u skladu s Uredbom br. 1/2003.
- 116 Stoga prevladavajući javni interes za otkrivanje, naveden u gornjoj točki 114., ne može biti zadovoljen običnom objavom priopćenja za tisak kojim se izvješćuje da je donesena odluka o kojoj je riječ, čak i u slučaju da se, kao što je to riječ u ovom slučaju, tim priopćenjem ukratko opisuje utvrđena povreda, označavaju poduzetnici za koje je utvrđeno da su odgovorni za tu povredu i navodi iznos novčane kazne izrečene svakom od njih, u mjeri u kojoj se tim priopćenjem ne iznose bitni elementi iz sadržaja odluka donesenih na temelju članka 7. Uredbe br. 1/2003. Taj prevladavajući javni interes nalaže objavu javne verzije tih odluka.
- 117 Komisija je stoga bila dužna tužitelju dostaviti javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta nakon zahtjeva koji je on podnio, što predstavlja djelomičan pristup toj odluci, u smislu članka 4. stavka 6. Uredbe br. 1049/2001.
- 118 Kao što je to navedeno u gornjoj točki 17., Komisija je zahtjev za pristup javnoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta ispitala u odjeljku 2. drugoj alineji pobijane odluke. Komisija je navela sljedeće:

„Što se tiče vašeg alternativnog zahtjeva, moram vas izvijestiti da javna verzija [odluke o zračnom prijevozu tereta] još nije izrađena. Komisijine službe trenutačno su zaokupljene pripremom te javne verzije i u tijeku su razgovori sa strankama radi utvrđenja koje odlomke treba isključiti iz verzije za objavu. Kao što znate, postupak izrade javne verzije odluke u području zabranjenih sporazuma dugo

traje. S obzirom na to da trenutačno ne postoji nijedna javna verzija, vaš je zahtjev, na temelju Uredbe br. 1049/2001, bespredmetan. Mi ćemo vam, međutim, poslati primjerak javne verzije čim bude dovršena.“

119 Tužitelj tvrdi da ovaj odlomak pobijane odluke treba tumačiti doslovno i da stoga znači da je Komisija odbila njegov zahtjev za pristup javnoj verziji odluke o zračnom prijevozu tereta s jednim obrazloženjem da ta verzija ne postoji.

120 Kako je tužitelj naveo, ako bi takav razlog za odbijanje bio dopušten, Komisija bi mogla sustavno uskraćivati djelomičan pristup svakom dokumentu koji sadrži povjerljive podatke. Dopuštanje djelomičnog pristupa u praksi zahtijeva pripremu javne verzije traženog dokumenta i stoga bi Komisija svaki put mogla samo utvrditi da takva verzija ne postoji.

121 Točno je da se Komisija obvezala poslati tužitelju primjerak javne verzije odluke o zračnom prijevozu tereta čim bude dovršena. Stoga Komisija u pobijanoj odluci nije stvarno odbila tužiteljev zahtjev za pristup javnoj verziji s obrazloženjem da takva verzija ne postoji, već s obrazloženjem da se pristup njoj može odobriti tek kasnije, u još neutvrđenom trenutku.

122 Komisija tvrdi da nije bila dužna dostaviti tužitelju javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta na dan donošenja pobijane odluke, u mjeri u kojoj je s poduzetnicima na koje se odnosi odluka o zračnom prijevozu tereta najprije trebalo raspraviti koje podatke treba izbrisati iz javne verzije te odluke.

123 U tom smislu članak 8. stavak 1. Uredbe br. 1049/2001 propisuje:

„Po ponovnom zahtjevu je potrebno odmah postupiti. U roku od 15 radnih dana od registracije takvog zahtjeva, institucija odobrava pristup traženom dokumentu i osigurava pristup u skladu s člankom 10. u tom razdoblju ili u pisanom odgovoru navodi razloge za djelomičnu ili potpunu uskratu. U slučaju potpune ili djelomične uskrate, institucija je dužna izvijestiti podnositelja zahtjeva o pravnim sredstvima koja su mu dostupna, tj. o pokretanju sudskog postupka protiv institucije i/ili podnošenju pritužbe pravobranitelju, u skladu s uvjetima iz članka [263. UFEU-a] i [228. UFEU-a].“ [neslužbeni prijevod]

124 Članak 8. stavak 2. te Uredbe predviđa:

„U iznimnim slučajevima, npr. u slučaju zahtjeva koji se odnosi na vrlo dugačak dokument ili na velik broj dokumenata, rok iz stavka 1. može se produljiti za 15 radnih dana pod uvjetom da podnositelj zahtjeva bude o tome unaprijed obaviješten i da se za to navedu detaljni razlozi.“ [neslužbeni prijevod]

125 Rok predviđen člankom 8. stavkom 1. Uredbe br. 1049/2001 prekluzivne je naravi te se ne može produljivati izvan okolnosti predviđenih člankom 8. stavkom 2. te uredbe a da se tom članku ne oduzme svaki koristan učinak jer podnositelj zahtjeva više ne bi znao od kojeg bi datuma mogao pokrenuti sudski postupak ili podnijeti pritužbu predviđene člankom 8. stavkom 3. navedene uredbe (vidjeti presudu Općeg suda od 10. prosinca 2010., Ryanair/Komisija, T-494/08 do T-500/08 i T-509/08, Zb., str. II-5723., t. 39. i navedenu sudsku praksu).

126 Stoga treba primijetiti da odredbe Uredbe br. 1049/2001, onako kako su protumačene sudskom praksom, ne predviđaju mogućnost da Komisija na ponovni zahtjev odgovori da će se pristup traženom dokumentu odobriti kasnije, u još neutvrđenom trenutku.

127 Međutim, sud Unije ustvrdio je da neke odredbe u području tržišnog natjecanja koje predviđaju bilo pristup poduzetnika na koje se odnosi istraga spisu Komisije, bilo Komisijino slanje bez odgode informacija kojima raspolaže tijelima tržišnog natjecanja država članica, treba tumačiti s obzirom na opće načelo prava poduzetnika na zaštitu njihovih poslovnih tajni, koje je izraženo u članku 339.

UFEU-a (vidjeti u tom smislu presude Suda od 24. lipnja 1986., AKZO Chemie i AKZO Chemie UK/Komisija, 53/85, Zb., str. 1965., t. 28. i od 19. svibnja 1994., SEP/Komisija, C-36/92 P, Zb., str. I-1911., t. 36.).

- 128 Stoga, kao što to ističu Komisija i neki intervenijenti, iz sudske prakse proizlazi da, kada poduzetnik tvrdi da dokument koji se na njega odnosi sadrži poslovne tajne ili druge povjerljive informacije, Komisija ne treba dostaviti taj dokument a da prethodno nije poštovala nekoliko koraka. Komisija najprije mora predmetnom poduzetniku dati mogućnost iznošenja njegova mišljenja. Nadalje, ona o tome mora donijeti propisno obrazloženu odluku koju poduzetniku treba dati na uvid. Naposljetku, s obzirom na iznimno ozbiljnu štetu do koje bi moglo doći zbog nepravilne dostave tog dokumenta, Komisija mora, prije provedbe svoje odluke, poduzetniku dati mogućnost pokretanja postupka pred sudom Unije radi nadzora izvršenih ocjena i sprečavanja otkrivanja predmetnog dokumenta (presude AKZO Chemie i AKZO Chemie UK/Komisija, t. 127. *supra*, t. 29. i SEP/Komisija, t. 127. *supra*, t. 38. i 39.; vidjeti također presudu Suda od 14. veljače 2008., Varec, C-450/06, Zb., str. I-581., t. 54.).
- 129 Na temelju tih razmatranja treba priznati da izrada javne verzije odluke Komisije u području tržišnog natjecanja može potrajati određeno vrijeme, što je nespojivo s rokovima predviđenima stavcima 1. i 2. članka 8. Uredbe br. 1049/2001 za odgovor na ponovne zahtjeve, kako bi se primjereno mogli poštovati interesi predmetnih poduzetnika koji su se specifično pozvali na povjerljivost nekih informacija.
- 130 Međutim, s obzirom na važnost načela transparentnosti u ustavnom sustavu Unije i obvezu koju Komisija u načelu ima na temelju članka 8. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 1049/2001 kao i na temelju svoje opće obveze pažnje da odmah postupa s ponovnim zahtjevima, Komisija se mora potruditi da korake iz gornje točke 128. provede u najkraćim mogućim rokovima i u svakom slučaju u razumnom roku koji treba utvrditi ovisno o specifičnim okolnostima svakog predmeta. U tom pogledu treba uzeti u obzir veći ili manji broj zahtjeva predmetnih poduzetnika za povjerljivo postupanje i njihovu tehničku i pravnu složenost.
- 131 U ovom slučaju Komisija je u odgovoru na pisana pitanja Općeg suda pružila detaljne informacije o, s jedne strane, broju zahtjeva za povjerljivo postupanje koji su joj bili podneseni prilikom donošenja pobijane odluke i, s druge strane, opsegu posla zbog obrade tih zahtjeva.
- 132 Iz tih informacija proizlazi, najprije, da je Komisija 10. prosinca 2010. od poduzetnika na koje se odnosi odluka o zračnom prijevozu tereta zatražila da joj priopće za koje bi dijelove odluke, prema njihovu mišljenju, trebalo smatrati da predstavljaju poslovne tajne ili povjerljive informacije. Između 30. prosinca 2010. i 12. travnja 2011. Komisija je od četrnaest poduzetnika zaprimila zahtjeve za povjerljivo postupanje, koji su ponekad bili opsežni.
- 133 Nadalje, 20. prosinca 2011. Komisija je poduzetnicima navedenima u prethodnoj točki poslala nacrt javne verzije odluke o zračnom prijevozu tereta koja više nije sadržavala informacije za koje je zahtijevano povjerljivo postupanje. Međutim, na dan donošenja pobijane odluke šest od tih poduzetnika i dalje je ustrajalo u zahtjevu za povjerljivo postupanje sa znatnim dijelom tog nacrta, a druga četiri još nisu dala suglasnost da se ona objavi. Zapravo, samo su četiri predmetna poduzetnika o tome dala svoju suglasnost.
- 134 S obzirom na broj i važnost zahtjeva za povjerljivo postupanje s kojima se Komisija suočila, rok od osam mjeseci i dvadeset i pet dana, protekao između donošenja odluke o zračnom prijevozu tereta (9. studenoga 2010.) i pobijane odluke (3. kolovoza 2011.), ne može se smatrati nerazumnim.
- 135 Stoga Komisija nije postupala s nepažnjom prilikom obrade ponovnog zahtjeva kad je riječ o strankama odluke o zračnom prijevozu tereta na čiju su se povjerljivost na dan donošenja pobijane odluke nastavili pozivati poduzetnici na koje se ona odnosi. Što se tiče tih dijelova odluke o zračnom prijevozu tereta, treba ustvrditi da nije povrijeđen članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 i, posljedično, odbiti taj dio tužbenog razloga.

- 136 Međutim, ni iz informacija koje je pružila Komisija u odgovoru na pisana pitanja Općeg suda ni iz informacija danih na raspravi ne proizlazi da su se poduzetnici na koje se odnosi odluka o zračnom prijevozu pozivali na tajnost cijele te odluke. Nadalje, same informacije iz Komisijina odgovora na pitanja Općeg suda relevantne za rješenje ovog spora, to jest one koje se odnose na razdoblje koje je prethodilo donošenju pobijane odluke, ne dopuštaju zaključak da su se prilikom donošenja te odluke postojeći zahtjevi za povjerljivost odnosili na elemente takve važnosti da bi verzija navedene odluke u kojoj bi ti elementi bili izbrisani bila nerazumljiva.
- 137 Stoga ništa nije sprečavalo Komisiju da tužitelju dostavi dio javne verzije odluke o zračnom prijevozu tereta na koji se nije odnosio nijedan zahtjev za povjerljivo postupanje/povjerljivost.
- 138 Slijedom toga, Komisija je tužitelju na njegov zahtjev bila dužna dostaviti takvu javnu verziju odluke, ne čekajući da se konačno odluči o svim zahtjevima za povjerljivo postupanje koje su podnijeli predmetni poduzetnici.
- 139 S jedne strane, takav je pristup u skladu s duhom Uredbe br. 1049/2001, čiji članci 7. stavak 1. i 8. stavci 1. i 2. nalažu da se po zahtjevu za pristup dokumentima treba odmah postupiti i čiji članak 4. stavak 6. institucijama Unije nameće obvezu da dopuste pristup dijelovima dokumenata na koje se ne odnosi izuzeće iz tog članka.
- 140 S druge strane, ako je Komisija bila ovlaštena odbiti objavu dijelova odluka o primjeni članka 101. UFEU-a koji su nesumnjivo povjerljivi do trenutka kada su bilo svi poduzetnici na koje se odnose te odluke dali svoju suglasnost za objavu, bilo provedeni svi koraci iz gornje točke 128. – ti su poduzetnici imali poticaj za isticanje prigovora kao i njihovo zadržavanje ne samo kako bi zaštitili svoje legitimne zahtjeve za povjerljivo postupanje već također kako bi odgodili objavu s ciljem sprečavanja poduzetnika ili potrošača koji smatraju da su oštećeni njihovim postupanjem da podnose tužbe za naknadu štete pred nacionalnim sudovima.
- 141 Stoga treba zaključiti da je Komisija povrijedila članak 4. stavak 6. Uredbe br. 1049/2001 ne dostavivši tužitelju javnu verziju odluke o zračnom prijevozu tereta, bez informacija na čiju se povjerljivost i dalje pozivaju predmetni poduzetnici.
- 142 Stoga ovaj dio tužbenog razloga kad je riječ o tim informacijama treba prihvatiti i, posljedično, djelomično poništiti pobijanu odluku.
- 143 Ovaj tužbeni razlog kao i tužbu u preostalom dijelu treba odbiti.

Troškovi

- 144 Sukladno članku 87. stavku 3. Poslovnika, Opći sud može podijeliti troškove ili odlučiti da svaka stranka snosi vlastite troškove ako stranke djelomično uspiju u svojim zahtjevima ili ako postoje izvanredne okolnosti.
- 145 U ovom slučaju, iako su tužitelj i Komisija djelomično uspjeli u svojim zahtjevima, veći je dio tužbe odbijen. Stoga treba naložiti da tužitelj snosi, osim vlastitih troškova, polovicu troškova Komisije.
- 146 Na temelju članka 87. stavka 4. trećeg podstavka Poslovnika, Opći sud može naložiti da intervenijenti koji nisu države članice i institucije koje su intervenirale u postupak, države stranke Sporazuma o EGP-u koje nisu države članice kao i Nadzorno tijelo Europskog udruženja za slobodnu trgovinu (EFTA) snose vlastite troškove.
- 147 U ovom slučaju intervenijentima treba naložiti snošenje vlastitih troškova.

Slijedom navedenoga,

OPĆI SUD (prvo vijeće)

proglašava i presuđuje:

1. **Poništava se Odluka Komisije od 3. kolovoza 2011. kojom se uskraćuje pristup upravnom spisu Odluke C (2010) 7694 *finale* (predmet COMP/39.258 – Zračni prijevoz tereta), u cjelovitoj verziji te odluke i njezinoj javnoj verziji, u dijelu u kojem je Komisija uskratila pristup dijelu javne verzije predmetne odluke na čiju se povjerljivost poduzetnici na koje se ona odnosi nisu pozvali ili se na nju više ne pozivaju.**
2. **U preostalom dijelu tužba se odbija.**
3. **Društvu Schenker AG nalaže se snošenje vlastitih troškova kao i polovice troškova Europske komisije.**
4. **Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV, Martinair Holland NV, Société Air France SA, Cathay Pacific Airways Ltd, Air Canada, Lufthansa Cargo AG i Swiss International Air Lines AG snosit će vlastite troškove.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 7. listopada 2014.

Potpisi